

Index in Lib. Sex

mariti commodum fingi. præf. 5. lib. 3. n. 6. Idem in patre filia cui promissa est donis restituto. n. 7. quæ d'is in nominatione interuenisse fingitur. exequendam esse stante statuto, vel instrumenta habeat paratum executionem. n. 8.

Scripturam presumunt adhibita in fideiustione, quando in scriptura reperiatur scriptum, aliquem fideiussisse. præf. 14. lib. 6. n. 22. p. itus annullatur, quam quod fiat interpretatione contra promissorem multum illi odiosa. præf. 4. li. 6. num. 52. super aliquo actu, vel contractu concepta presumunt secundum naturam ipsius actus adhibita. præf. 10. lib. 6. n. 4. rem suam sibi dat, non valet, ut signiceret rem illam debere restituiri casu quo amittitur. præf. 4. lib. 6. n. 51.

Stirps ex pluribus, ditesisque gradibus conficitur, & ynum corpus reputatur ex toto ipso genere, vnde nulla est differentia inter paulo proximorem, & paulo remotorem. presump. 9. lib. 4. num. 36.

De stirpe qui dicantur, & cum testator vocat stirpem, vel statuit bona debere conservari in stirpe, qui continetur. præf. 88. lib. 4. n. 9. Etan feminæ sub hoc nomine comprehendantur, remis. sive. ibi. n. 10.

Stragula dicitur vestis genus. præf. 160. lib. 4. n. 18.

Studia præcipue sunt de his, quibus homo se alere, & tueri potest. præf. 191. lib. 4. n. 14.

Studii in pñnam nō solum patrem tenetur facere, sed & frater, aius paternus, & alijs propinquos enumerati in 1. si quis à liberis. ff. de libe. agnosc. præf. 191. lib. 4. n. 19.

Stolas dicitur, qui imprudentis, incautus, & ineptus est. præf. 45. li. 6. n. 8. Et quid differat a fatio. ibi. n. 7.

Subharratione per annum facta, quando presumuntur contra. etum matrimoniū. præf. 1. lib. 3. n. 63.

Subdiaconus est presumuntur, qui diu in Ecclesia seruuntur tanquam subdiaconus. præf. 76. lib. 4. n. 23.

Subditus q. fuit semel etiam hodie presumuntur talis. præf. 62. li. 6. n. 5. & q. fuit semel etiam hodie presumuntur talis. præf. 62. lib. 3. n. 2.

Subditus, & vasallus dominio peste infectum, aut locis è suspectis venientem, recipere non coguntur. præf. 44. lib. 3. n. 9.

Subdelegacionem partium conventione permitti, quando ab ipsorum patrum voluntate negotiorum dependet. præf. 21. lib. 2. num. 18.

Subinfidudine vasallo ius commune permittit. præf. 102. lib. 3. n. 2.

Subinfidudinem non esse propriæ alienationem. præf. 102. lib. 3. n. 2. Vide infra Subvasallus.

Subiunctum tacitū non potest appellari dictum. præf. 166. lib. 4. n. 17.

Submersus repertus in puto non presumuntur scipsum præcipitasse. præf. 13. lib. 5. num. 7.

Subrogatum sapit regulariter naturam eius, in cuius locum subrogatur. præf. 83. lib. 4. n. 42.

Subrogatus motu proprio in lite ab altero cępta presumuntur ignare sententiam contra suum antecelsorem latam. præf. 23. lib. 6. num. 56.

Subscribens alterius scripturam, quando approbare eam presumuntur. præf. 66. lib. 3. n. 7.

Subscriptio post filij impressionem non est necessaria, quando versatur in pertinentiis ad publicum ipsius signantis officium. præf. 57. lib. 2. n. 13. v. Innotarij, vel testum, requiritur, in his quæ ad signantis officium non pertinent. ibid. numer. 15. cancellarij, vel testum requiritur in negotio quidem publico, sed filijo illi actu non convenientiū adhibito. n. 21.

Subscriptione non est opus, si iulus, & consuetudo aliter obseruetur, vel causa sit leuis. præf. 57. lib. 2. n. 22. & 24.

Substantia alia corpora, alia incorporea. q. 1. lib. 1. n. 1.

Substitutio quid sit, & quam interpretationem recipiat. & ad quæ extendatur.

Substitutio, verbum, sui natura ad directas tantum substitutiones refertur, non ad fidicommissarias. præf. 60. lib. 4. n. 68. Est tamen verbum commune. præf. 5. lib. 4. n. 3.

Substitutio secunda in instituto. præf. 26. lib. 4. n. 10. conuenire debet verbis, & personis. præf. 60. lib. 4. n. 33. dicitur limitata, & restricta, quando facta est ex proprio nomine. præfum. 69. lib. 4. n. 8. est posterior iure a crescendi. præf. 87. lib. 4. n. 1. vna & eadem non debet diuersi iure celeri. præf. 108. lib. 4. n. 22. vna ab alia substitutione interpretatione recipi, & declaratur. præf. 178. lib. 4. n. 34. sui natura habet conditionem propriam. præf. 36. lib. 4. n. 4. Inter pretatio, iam hoc iure, ff. de vulg. & pupl. subst. Bar. non recta. ibi. In substitutione qualibet facta filii, vel descendenteribus an semper subintelligatur tacita conditio, si ipsi filii, vel descendentes decesserint fine libe-

Præsumpt. Iacobi Mehochij

n. 18. quibus coniunctus id apparet, num. 6. q. compendiosa si facta est his verbis. Et quodcumq. filius meus decesserit, substitutio Caium vulgariter populi, & per fidicommissariam non subintelligatur in vulgaritate conditio, si sine filio, &c. presum. 89. li. 4. n. 149. compendiosa secundum temporis cursum variatur, & quomodo. præf. 54. lib. 4. n. 6. compendiosa verbis communibus facta non continet pupillarem, matre existente in medio pres. 50. lib. 6. num. 24. compendiosa verbo communis facta pupillo an presumatur directa facta ipsi pupillo ante paupertatem. presu. 66. lib. 4. n. 8. compendiosa verbis communibus a pagano facta, an & quando presumatur comprehendere pupil. præsum. 54. lib. 4. n. 1. & per tot. compendiosa verbis communibus a pagano facta, an & quando presumatur continere fidicommissariam, quando dicitur valeat non potest. præsum. 57. lib. 4. n. 1. & seq.

Substitutionem compendiosam verbis directis facta, an & quando presumatur post aditam hereditatem, & pupillarem statim exprimere, & an & quando valeat tanquam fidicommissaria. præf. 55. lib. 4. n. 1. & seq. per tot. compendiosa facta a militi impuberi dicitur directa, etiam matre ipsa in medio existente. præf. 52. lib. 4. num. 2. Contra. n. 4. compendiosa facta a militi impuberi verbis directis, vel obliquis, an & quando valeat post pubertatem directo, vel fidicommissaria. præf. 52. lib. 4. n. 1. compendiosa facta a pagano cetero potius directa, quam fidicommissaria, & obliqua, quando utique modo valere potest. præf. 52. lib. 4. n. 3. In substitutione compendiosa, in qua continentur substitutiones directæ, & obliquæ, subintelligitur tacita conditio, si decesserit sine filio. præf. 89. lib. 4. num. 138. Et quid quo ad vulgarem comprehensam in ipsa compendiosa, ibi. n. 139. & seq. vbi compendiosa verbis obliquis a pagano facta, an & quando continet vulgarem, & pupillarem tacitas. præf. 44. lib. 4. n. 1. tacita an, & quando ex presumpta voluntate testatoris excludat matrem, presump. 46. lib. 4. n. 1. & seq. tacita continetur in expressa pupillari ea ratione, quia pupillari expressa comprehendit vulgarem tacitam. præf. 42. lib. 4. num. 6. tacita tunc comprehendit in expressa vulgari, quando testator post aditam hereditatem expressè substitutus per fidicommissum. præf. 41. lib. 4. num. 12. tacita non continetur in expressa vulgari quando testator te ciprocè substitutus duobus filiis imparibus, necepsu. vni sanguinis, alter vero mente capto. præf. 41. lib. 4. num. 14. verbis singularris facta que dicatur. præf. 49. lib. 4. n. 2. Et quando dicatur verbis generalibus. ibi. n. 3.

Substitutione semel extinta amplius reuiniscere non potest. presum. 50. lib. 4. num. 12. hoc modo conceperat, in situo heredem filium in hiis ex uxore mea nascitum, & si heres erit, & in pupillari astate decesserit, substitutio Titiū, si non est natus filius, an habebit locum substitutio. præf. 65. lib. 4. n. 13. ante in situo non facta non facit corrumpere testamentum. præf. 10. lib. 4. n. 5. facta decedente herede sine filiis aditæ hereditate, habet etiam locum, si is in situo non adiut. præf. 65. lib. 4. n. 12. facta si filius non nascetur, comprehendit etiam casum vulgari, si moritur ante aditam hereditatem, vel eam repudiet. præf. 185. li. 4. num. 10.

Substitutione fidicommissaria dicitur non exemplatis quando patet substitutio filio fario Caium, quem granauit alteri testi. tuere. præf. 49. lib. 4. num. 14. Quid si testator volunt in bonis suis propriis succedit. ibid. n. 15. dicitur odiosa ob onus restituitione bonorum. præf. 73. lib. 4. n. 2. recipit interpretationem ex testatoris affectione, & secundum eam regulatur. præf. 75. lib. 4. num. 16.

Substitutione facta in re certa non dicitur pupillatis, sed fidicom. præfum. 45. lib. 4. n. 25. quando regulari debet ab altera simili iuncta potius fidicommissaria debet regulari a vulgari, quam econtra. præfum. 89. lib. 4. num. 147. fidicommissaria, an continetur sub reciproca. præf. 6. lib. 4. num. 67. & seq. fidicom. in reciproca conueneri dictr. & quando extendatur de tempore ad tempus, & an sit permisa d. extensio. præf. 65. lib. 4. n. 39. & seq. directa an & quando extendatur de persona ad personam ex præsumpta mente testatoris, & an dicta extensio sit iure permisa. præf. 65. lib. 4. n. 54. & seq. directa trahitur ad fidicommissum ex iusta causa. præf. 52. lib. 4. n. 8. directa facta, quando subest causa, an extendatur ad fidicommissariam, quando mater est in medio. præfum. 54. lib. 4. num. 4. directa admittitur etiam in fidicommissis. præf. 66. lib. 4. num. 7. directis verbis facta. an & quando post pubertatem trahatur ad fidicommissariam. præf. 55. lib. 4. n. 8. & multis seq. per tot. quando fit vsq; ad certa etiam, ex quo non est perpetua, dicitur directa. præf. 52. lib. 4. num. 18.

Substitutionis fidicommissaria in successione non attenditur pro ximitas ultimi decedentis, sed testatoris. præfum. 75. lib. 4. n. 17.

Substitutionis assumit naturam coniunctionis, sicut juris accrescen-

